VI Trobada Intercentres per a la Prevenció de la Violència contra les Dones

written by Zaida Mas | 9 de December de 2025

Sovint parlem de la importància de dur a terme **actuacions educatives d'èxit** als nostres centres, assegurar que allò que fem a les aules siga el millor que podem oferir a l'alumnat. Doncs bé, el passat 4 de desembre es va celebrar a la Universitat de València la *VI Trobada Intercentres per a la Prevenció de la Violència contra les Dones*, on més de 300 jóvens d'entre 10 i 14 anys van compartir una jornada que de segur ha suposat un gran impacte en el seu present i futur.

En primer lloc, vam escoltar la **conferència d'Ane López de Aguileta**, que va contar la seua experiència com a víctima d'assetjament sexual en l'edat escolar i com l'amistat fou clau en la seua superació, mostrant com el jove públic que estava present pot previndre estes situacions amb bons amics i amigues, sabent identificar tota mena de violència i dient «***no t'ho permetrem***» als agressors. Va ser impressionant veure als jóvens prenent apunts, preguntant a la ponent i llançant missatges positius i d'entusiasme sobre l'amistat.

A la segona part de la jornada, els assistents ens dividírem en diferents espais de la facultat per a

participar en **espais de diàleg** amb l'**article** "*La pressió social per tindre relacions amb violència*". Al principi semblava que no seria fàcil atrevir-se a parlar amb companys i companyes desconeguts d'altres centres, però de seguida «***ens adonàrem que parlem el mateix idioma, i que fem referència al mateix article; això ho ha fet tot fàcil, i molt divertit i enriquidor***», tal com em va dir un alumne.

A l'aula on vaig tindre la sort de participar teníem **alumnat de tres centres, un específic (d'educació especial) i dos ordinaris**. El diàleg va fluir de manera natural, cadascú basant-se en les evidències que havíem llegit, i compartíem les nostres opinions i vivències. Quan una alumna del centre específic de Xest va dir ***«ara estic molt bé, però al cole d'abans vaig patir bullying»***, ràpidament altres xiquets van felicitar-la per la valentia de compartir una cosa tan íntima, i un alumne molt emocionat va dir «***sempre hem de posar la mirada en la víctima, cuidar-la i donar l'esquena als agressors, fins que canvien i tracten bé a tots».*** Altres alumnes concretaren dient que «***l'amistat és un escut molt potent***».

Un altre alumne amb diversitat funcional va voler compartir una frase molt clara i directa: «***pau, amor i amistat***», al que un altre alumne li respongué que «***és molt important el que dius, així acabaria tota la violència al món i estaríem més feliços, moltes gràcies***». L'ambient que es creà fou emotiu, d'un alt nivell intel·lectual i molt impactant.

Després de la jornada, els impactes no tardaren a veure's: al parc on anàrem a dinar s'organitzà un partit improvisat on alumnat del centre específic i dels ordinaris es coordinaren i gestionaren per a jugar a futbol; altres es contaren experiències i es presentaren, i gaudiren del temps lliure de forma segura i sabent que comparteixen els mateixos somnis d'amistat. L'endemà, a l'escola, segueixen

brillants les mirades: «***és la millor excursió que hem fet mai***», «***m'encantaria repetir***», comparteixen alguns alumnes.

Fins i tot quan fem a classe la tertúlia literària dialògica de *Orgullo y Prejuicio* ressonen les paraules d'Ane López de Aguileta:

> ***«Wickham vol dur-se a Lydia a Escòcia per a aprofitar-se. Això és la violència de gènere aïlladora: sense la família ni amics prop, serà molt fàcil de manipular».***

Quan tornàrem a classe, els alumnes van escriure en un breu text quines eren les seues impressions. En general, podem sentir l'entusiasme amb què han viscut este encontre, el seu agraïment a la universitat i les ganes de repetir: «***M'he sentit més lliure i participatiu que mai***»; «***m'ha encantat com Ane ha contat el seu passat sense por, i superagraïda que l'escoltàrem***»; «***participar en la tertúlia feia un poc de vergonya, però m'agradava escoltar a tots i totes, i m'he animat a participar***».

Sens dubte, ha estat una de les jornades que més impacte ha deixat en mi i en el meu alumnat en tots els meus anys d'experiència docent, perquè és un exemple clar de com l'educació pot ser i és un motor de canvi i millora en la vida de les persones.